ტრანსპორტის ახალი ხაზი ქალაქის ცენტრიდან აეროპორტამდე

ტრანსპორტის ახალი ხაზი ქალაქის ცენტრიდან აეროპორტამდე

მენშევიკების განცხადება

გაზეთ „კოშუნისტს“ რედაქციას.

გთხოვთ ადგილი დაუთმოთ თქვენს გაზეთში ჩვენ სრულიად გულწრფელ განცხადებას.

ჩვენ ვიყავით წევრები მენშევიკურ პარტიისა. დღეს ყველას გვაგონდა ვაცხადებთ, რომ ამ პარტიამ უსირცხვილოდ უღალატა სოციალიზმსა და რევოლიუციას. ჯერ კიდევ თებერვლის რევოლიუციის პირველ დღეებში მან კავშირი შეჰკრა ბურჟუაზიულ პარტიებთან; ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ კი, როდესაც ძალაუფლება აიღო პროლეტარიატმა და მისმა წინამძღოლმა კომპარტიამ,—მენშევიკურმა პარტიამ იარაღით ხელში გაილაშქრა ამ პროლეტარიატის წინააღმდეგ. სადაც წვრილი გაწყდებათ და ეს პარტიაც მოკვდა თავისი პოლიტიკური სიკვდილით, მას ჩამოსცილდა საუკეთესო ნაწილი მუშებისა და გლეხებისა. ჩვენ აქ ვერ შეუდგებით ამ პარტიის პოლიტიკური ბეცების საქმიანობის აღწერას, ვიტყვით მხოლოთ, რომ მთელი მათი მოქმედება მოთხუპნულია პროლეტარიატის სისხლით; ამ პარტიამ არ დაიშურა ბანდიტების ზნეობრივათ და მატერიალურათ ხელის შეწყობა რევოლიუციის საწინააღმდეგოთ. მოკლეთ, ჩვენ ვეურთებთ ჩვენს ხმას იმ განცხადებას, რომელიც მოთავსებული იყო გაზეთ კომუნისტის № 73.

ჩვენ სრულიად შეგნებულათ გამოვდივართ ამ სოციალ-გამყიდველთა პარტიიდან, და როგორც ის 84 ამხანაგები, მოუწოდებთ მთელ ხალხსა და მუშებს ზურგი აქციონ ამ პარტიას და ამოუდგენ მხარში პროლეტარიატის ინტერესების დამცველთ, ხელი შეუწყონ საბჭოთა ხელისუფლებას მის აღმშენებლობითი მუშაობაში.

გაუმარჯოს საერთაშორისო რევოლიუციას, გაუმარჯოს პროლეტარიატს და მის მებრძოლ პარტიას, გაუმარჯოს პროლეტარიატის დიქტატურას და გაერთიანებულ მუშათა ფრონტს, ძირს ყვითელი 2 და 2 ნახ. ინტერნაციონალი, ძირს გაკოტრებული მენშევიკური პარტია.

1. დოლიძე ნიკოლოზ	პარტ. წევრი	1920 წ.
2. ოსიტაშვილი დავით	„	1920 წ.
3. უგრელიძე ნიკოლ ქრისტოფორესძე	„	1906 წ.
4. კოკიაშვილ არტემ გასპარისძე	„	1919 წ.
5. ოფიციური მ. მუშა	„	1919 წ.
6. ბუაძე ერასტო—მუშა	„	1899 წ.

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ გამოაცხადოთ თქვენს პატივცემულ გაზეთში შემდეგი:

მე ვეკუთნოდი ს. დ. მუშათა პარტიას 1918 წლიდან საქართველოს გასაბჭობამდის ე. ი. 1921 წლამდე. გასაბჭობის შემდეგ მე არ მიმიუშავნია და არც კრებებზე გამოვსულვარ არსებულ ხელისუფლების წინააღმდეგ. როგორც ჯერა დარწმუნდი, მენშევიკური პარტია ასცდა მუშათა განთავისუფლების ნამდვილ გზას და ერთიანად გადაეშვა ბურჟუაზიის ბანაკში, რაც ეწინააღმდეგება მუშათა და გლეხთა ინტერესებს. ამის გამო მე შეგნებულათ ვტოვებ მენშევიკურ პარტიას და თავს ვაცხადებ ყოველივე პარტიების გარეშე. მსურველი ვარ ჩემი პატიოსანი შრომით ხელი შეუწყო საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცებას, რომელიც ერთად ერთი დამცველია მუშათა და გლეხთა ინტერესების.

გერმოგენ ზურაბიძე კორკელია

—

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ თქვენი გაზეთის უახლოეს ნომერში დამიბეჭდოთ შემდეგი: მე ვითვლებოდი 1917 წლიდან მენშევიკურ პარტიაში საქართველოს გასაბჭობამდის, მას შემდეგ არავითარ პარტიაში არ მიმუშავნია. ეხლა კი სრულიათ შეგნებულად ვტოვებ მენშევიკურ პარტიას და დღეის შემდეგ ვალდებულათ ვთვლი თავს, რომ ხელი შეუწყო მუშათა ხელისუფლების განმტკიცებას.

პროკოპი ბესარიონისძე დოლიძე

1923 წ. 19 მარტი ქ. ფოთი

—

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ ადგილი დაუთმოთ ამ განცხადებას თქვენი პარტიულ გაზეთის მახლობელ ნომერში.

1905 წლიდან მე ვირიცხებოდი სოციალ-დემოკრატიულ (მენშევიკურ) პარტიაში. დღეიდან კი გამოვდივარ ხსენებულ პარტიიდან და ვალდებულათ ვთვლი თავს ხელი შეუწყო საბჭოთა მთავრობას, რითაც შემეძლება.

ივანე მამალაძე

—

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ თქვენი გაზეთის უახლოეს ნომერში დამიბეჭდოთ შემდეგი:

მე ვირიცხებოდი 1908 წლიდან მენშევიკურ პარტიაში, დღეს მე უარსვყოფ ჩემს ძველს რწმენას და შეგნებულად ვსტოვებ მენშევიკურ პარტიას და დღეის რიცხვიდან ვალდებულათ ვსთვლი თავს თავს ხელი შეუწყო საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცებას, რითაც შემეძლება მე უსწავლელ მუშას.

ამბაკო დოლიძე

29 მარტი 1923 წ.

—

ამხ. რედაქტორო!

გთხოვთ თქვენი გაზეთის საშვალებით გამოაცხადოთ შემდეგი:

1905 წლიდან მე ვიყავი მენშევიკურ პარტიაში. 1919 წელს სხვა და სხვა მიზეზების გამო ჩამოშორდი მენშევიკურ პარტიას. საბჭოთა ხელისუფლების გამოცხადების შემდეგ, ვემსახურები შეძლების და გვარათ მუშათა საქმეს. და ეხლა დარწმუნებული ვარ იმაში, რომ საბჭოთა მთავრობა არის მუშათა კლასის ინტერესების ჭეშმარიტი გამომხატველი, ამიტომ მსურს შევიდე კომუნისტურ პარტიაში.

მასწ. პეტრე უშვერიძე

არაპირდაპირი გადაცემები.

ერევანი. 7 აპრილი. თებერვლის განმავლობაში სომხეთში შეკრებილი არაპირდაპირი გადასახადი უდრის 7 მილიარდ მანეთს.

ნახიჩევანის მხარე.

გლეხთა შორის.

ნახიჩევანი. 7 აპრილი. ამიერკავკასიის ფოსტა-ტელეგრაფის რწმუნებული სომხეთში ამხ. ოვანესიანი, რომელმაც მოიარა ნახიჩევანის ოლქი, იტყობინება, რომ გლეხობა თანმხრიბ ორღუბათში, რომელსაც დაესწრო 250 კაცზე მეტი, წაკითხულ იქნა მოხსენება მიმდინარე მომენტისა და საბჭოთა ხელისუფლების პოლიტიკაზე. გლეხობა აღფრთოვანებით შეხვდა ამიერ-კავკასიის მუშათა და გლეხთა ინსპექციას და მისმა კომისარმა ამხ. ალ. ჟორჟაშვილმა.

დღიდან ბავშვთა მესამე სახლზე შეფობის მიღებისა, ამხ ჟორჟაშვილი დაწვრილებით ეცნობა სახლის მოგომარეობას, ხშირად ნახულობს ბავშვებს, ბაასობს მათთან, ესაუბრება, ბავშვები სალიტერატურო-დრამატულ საღამოებს მართავენ, ისიც ესწრება, ზრუნავს მუსიკა ხატვაში ნიჭიერ ბავშვებზე. ბავშვები უზიარებს მას თავის გულის ნადებს, ისიც უსმენს, არიგებს, ურჩევს, აბავს მათთან სულიერ კავშირს, ბავშვები მასში ხედავენ ნამდვილ ჭირისუფალს, რომელიც სერიოზულათ არის დაინტერესებული მათი მდგომარეობით და ყველა ამას, თუ რა დიდი აღმ ზრდელობითი მნიშვნელობა აქვს, ად

იშვიათი შეფი

ქალ. თბილისის აღმასკომის განათლების განყოფილებამ მიიღო ყოველგვარი ზომები ღვთის ანაბარათ, უპატრონოთ, ქუჩაში დარჩენილ ათასამდე ბავშვისათვის მოეწყო ბავშვთა სახლები. იგი არ ჩერდებოდა არავითარ დაბრკოლებებს და ხარჯების წინაშე, არ ზოგავდა ენერგიას და ბოლოს მოაწყო ქ. თბილისში ათიოდე ბავშვთა სახლი, მაგრამ მათ სათანადოთ მოწყობას, შენახვას და ბავშვებზე ზრუნვას დიდი ხარჯები დასჭირდა. განათლების განყოფილებას მათი ყოველმხრივი უზრუნველყოფა გაუჭირდა, ამიტომ იგი იძულებული შეიქნა მიემართა სახელწყიფო და საზოგადო დაწესებულებებისათვის, რათა მათ გაეწიათ სისტემატიურათ თუ არა, პერიოდულათ მაინც მატერიალური დახმარება ბავშვთა სახლებისათვის და ხშირ განათლების განყოფილებისა არ დარჩენილა ხმად მღაღადებლისა უდაბნოსა შინა. ბავშვთა მდგომარეობით დაინტერესდნენ, ბავშვთა სახლებს გამოეხმაურენ. ხოლო მესამე სახლს, ლუნაჩარსკის სახელობისას, ნამდვილი მშობლიური გრძნობით ხელი გამოუწოდა ამიერ-კავკასიის მუშათა და გლეხთა ინსპექციამ და მისმა კომისარმა ამხ. ალ. ჟორჟაშვილმა.

ვილი წარმოსადგენია მკითხველისათვის. ამ რიგათ, ბავშვთა მესამე სახლმა ამხ. ჟორჟაშვილის სახით შეიძინა კიდევ ერთი ღირსი ღმზრდელი, ხელმძღვანელი, მაგრამ მხოლოდ ამით არ განუსაზღვრავს მას თავის საქმიანობა ბავშვთა მესამე სახლის მართ. ამხ. ჟორჟაშვილმა რაღაც ორიოდე თვის განმავლობაში ე. ი. 1 თებერვლიდან 1 აპრილამდე ხსენებულ სახლისათვის შეიძინა:

ღირებულება	
1) სახალხო ბანკიდან 94 საცალისათვის მატერია	62 000 000
2) წამალი	40 000.000
3) ბინტები	2.000.000
4) შაქარი 5 ფუთი	10.„000 000
5) შუშა 1 საკ.	8 000.000
6) საშარვლე და სამატროსკო	162.000.000
7) ქუდები	2.255 000
8) უქმეებზე საჩუქრები	14 000 000
9) ფულათ	70.000.000
	398 000.000
ინსპექციის ქონებიდან დაუთმო სახლს:	
1) შაქარი	3.000 000
2) გაიდა ორი	5.000.000
3) სკამი 15	15.000.000
4) რემინგტონი	15.000.000
5) ტელეფონის აპარატი დადგმით	5 500.000
	38 500 000
სულ	437.504.000

ორი თვის განმავლობაში ესოდენი დახმარება იმ აღზრდილებით მუშაობასთან ერთად, რომელსაც აწარმოებს სახლის შეფი, სახალხო კომისარი ამხ. ჟორჟაშვილი თავის შრომლიური მზრუნველობით ბავშვთა მე-3 სახლის ბავშვებისადმი, არაჩვეულებრივ, სამაგალითო მოვლენათ უნდა ჩაითვალოს, რასაც არასდეს არ დაივიწყებს ბავშვთა მე-3 სახლი.

ბავშვთა მე-3 სახლის გამგე

ი. მელიქიშვილი

იშვიათი შეფი

ქალ. თბილისის აღმასკომის განათლების განყოფილებამ მიიღო ყოველგვარი ზომები ღვთის ანაბარათ, უპატრონოთ, ქუჩაში დარჩენილ ათასამდე ბავშვისათვის მოეწყო ბავშვთა სახლები. იგი არ ჩერდებოდა არავითარ დაბრკოლებებს და ხარჯების წინაშე, არ ზოგავდა ენერგიას და ბოლოს მოაწყო ქ. თბილისში ათიოდე ბავშვთა სახლი, მაგრამ მათ სათანადოთ მოწყობას, შენახვას და ბავშვებზე ზრუნვას დიდი ხარჯები დასჭირდა. განათლების განყოფილებას მათი ყოველმხრივი უზრუნველყოფა გაუჭირდა, ამიტომ იგი იძულებული შეიქნა მიემართა სახელწყიფო და საზოგადო დაწესებულებებისათვის, რათა მათ გაეწიათ სისტემატიურათ თუ არა, პერიოდულათ მაინც მატერიალური დახმარება ბავშვთა სახლებისათვის და ხშირ განათლების განყოფილებისა არ დარჩენილა ხმად მღაღადებლისა უდაბნოსა შინა. ბავშვთა მდგომარეობით დაინტერესდნენ, ბავშვთა სახლებს გამოეხმაურენ. ხოლო მესამე სახლს, ლუნაჩარსკის სახელობისას, ნამდვილი მშობლიური გრძნობით ხელი გამოუწოდა ამიერ-კავკასიის მუშათა და გლეხთა ინსპექციამ და მისმა კომისარმა ამხ. ალ. ჟორჟაშვილმა.

დღიდან ბავშვთა მესამე სახლზე შეფობის მიღებისა, ამხ ჟორჟაშვილი დაწვრილებით ეცნობა სახლის მოგომარეობას, ხშირად ნახულობს ბავშვებს, ბაასობს მათთან, ესაუბრება, ბავშვები სალიტერატურო-დრამატულ საღამოებს მართავენ, ისიც ესწრება, ზრუნავს მუსიკა ხატვაში ნიჭიერ ბავშვებზე. ბავშვები უზიარებს მას თავის გულის ნადებს, ისიც უსმენს, არიგებს, ურჩევს, აბავს მათთან სულიერ კავშირს, ბავშვები მასში ხედავენ ნამდვილ ჭირისუფალს, რომელიც სერიოზულათ არის დაინტერესებული მათი მდგომარეობით და ყველა ამას, თუ რა დიდი აღმ ზრდელობითი მნიშვნელობა აქვს, ად

ვილი წარმოსადგენია მკითხველისათვის. ამ რიგათ, ბავშვთა მესამე სახლმა ამხ. ჟორჟაშვილის სახით შეიძინა კიდევ ერთი ღირსი ღმზრდელი, ხელმძღვანელი, მაგრამ მხოლოდ ამით არ განუსაზღვრავს მას თავის საქმიანობა ბავშვთა მესამე სახლის მართ. ამხ. ჟორჟაშვილმა რაღაც ორიოდე თვის განმავლობაში ე. ი. 1 თებერვლიდან 1 აპრილამდე ხსენებულ სახლისათვის შეიძინა:

ღირებულება	
1) სახალხო ბანკიდან 94 საცალისათვის მატერია	62 000 000
2) წამალი	40 000.000
3) ბინტები	2.000.000
4) შაქარი 5 ფუთი	10.„000 000
5) შუშა 1 საკ.	8 000.000
6) საშარვლე და სამატროსკო	162.000.000
7) ქუდები	2.255 000
8) უქმეებზე საჩუქრები	14 000 000
9) ფულათ	70.000.000
	398 000.000
ინსპექციის ქონებიდან დაუთმო სახლს:	
1) შაქარი	3.000 000
2) გაიდა ორი	5.000.000
3) სკამი 15	15.000.000
4) რემინგტონი	15.000.000
5) ტელეფონის აპარატი დადგმით	5 500.000
	38 500 000
სულ	437.504.000

ორი თვის განმავლობაში ესოდენი დახმარება იმ აღზრდილებით მუშაობასთან ერთად, რომელსაც აწარმოებს სახლის შეფი, სახალხო კომისარი ამხ. ჟორჟაშვილი თავის შრომლიური მზრუნველობით ბავშვთა მე-3 სახლის ბავშვებისადმი, არაჩვეულებრივ, სამაგალითო მოვლენათ უნდა ჩაითვალოს, რასაც არასდეს არ დაივიწყებს ბავშვთა მე-3 სახლი.

ბავშვთა მე-3 სახლის გამგე

ი. მელიქიშვილი

პარტიული ცხოვრება

ხაქართველოს კ. პ. თბილისის კომიტეტის თებერვლის ანგარიში

(დასასრული იხ. „კომუნისტი“ № 78)

ბიჩიკების მუშაობა უპარტიოთა შორის საკმაოთ კარგათ სწარმოებდა. წითელ არმიის ხუთი წლის თავზე ბევრ წარმოებებში გამართულ იქნა მუშების და წითელ-არმიელების საერთო სუფრა და ყაზარმებში მუშების მისვლა-მოსვლა, სადაც წითელ არმიელებმა მათ საჩუქრები დაურიგეს.

ამ საერთო სუფრისა და მისვლა-მოსვლის ინიციატორ - ორგანიზატორებს უმთავრესათ ბიჩიკები წარმოადგენდენ, რომლებმაც მარჯვეთ შეასრულეს ეს ამოცანა.

დანარჩენში ბიჩიკების მუშაობა უპარტიოთა შორის ძალიან ფართოთ ჩატარდა. საგატ.-საპრო. განყოფილებამ დასტამბა და ფართოთ გაავრცელა კომინტერნის აღმასრ. კომიტეტის მოწოდება და აგრეთვე განყოფილების მიერ გამომუშავებული თეზისები, რომლებიც დაწვრილებით ხსნიდენ იმპერიალისტების ახალ გამოსვლის მნიშვნელობას. ამ ფურცლებმა და აგრეთვე ბიჩიკებში ნათქვამებმა და წარმოებებში გამართულმა კრებებმა ნაადგილ მოამზადეს პროტესტის საყოველთაო დემონსტრაციისათვის. ამიტომ პროტესტის მოწოდებამ ფართე გამოძახილი იპოვა მასსებში და დემონსტრაციაში მონაწილეობა მიიღო მთელმა მშრომელმა ტფილისმა გამოუკლებლივ.

შემდეგი ამბავი, რომელმაც აამოძრავა მუშათა მასსები, ამხ საზოგადოძის მენშევიკების მიერ ვერაგული მკვლელობა იყო. მოკლულთა დასაფლავებამ ქუჩაში გამოიყვანა მრავალრიცხოვანი მუშათა მასსა. ბი.

თებერვლის დამლევს (23—25) დამდგარი წითელი არმიის 5 წლის თავი და მენშევიკების მიერ ალექსანდრეს ბაღში მუშათა მიტინგის დახვრიტის 5 წლის თავი—არაჩვეულებრივი ზეიმით ჩატარდა. მენშევიკებმა გაავრცელეს ქალაქში პროკლამაციები, რომლებშიაც მოწოდებულნი იყვნენ მუშები, რომ ამ დღეებში ქუჩებში, მაგრამ მოწოდებას არავითარი გავლენა არ მოუხდენია.

დღესასწაულის მეორე დღე (24) ჩატარდა მუშათა და წითელარმიელთა დამძიმების ნიშნით. ყაზარმებში, წარმოებებში, კლუბებში გამართულ იყო საერთო სუფრები. მუშები წითელ არმიელებს საჩუქრებს ურიგებდენ და ურთიერთ მეგობრობას უცხადებდენ. არაჩვეულებრივ სანახაობას წარმოადგენდა მთავარი სახელოსნოები ვიებერითელა სახელოსნოები ორთქლმავლებითა და შემოქმედ აღშენებლობითი შრომის ყველა ატრიბუტებით ვიებერითელა სანადილო და საკონცერტო დარბაზათ იქცა. რელსების გასწვრივ გამართული იყო სუფრა რამოდენიმე ათასი კაცისათვის. საგულისხმო დეტალი: სუფრა გაშლილი იყო იმგვარათ, რომ ერთ მხარეზე წითელ არმიელები ისხდენ და მეორეზე მუშები. იქ, სადაც ისხდენ წითელ არმიელები, ყოველ ადგილთან თითო პური იდო და მუშების ახლოს კი—შავი.

ათასი კაცი მოთავდა უზარმაზარ სასადილოში. სადილი მდიდარი და გემრიელი იყო. სადილის შემდეგ კონცერტი გაიმართა. ყველას საჩუქრები დაურიგდა. 2 ნახ. ათასი საჩუქარი დარიგებულ იქნა ამ დღეს. რკინის გზელ მუშათა ხარჯით, რომლებმაც ერთი დღის განმავლობაში 1 მილიარდი მანეთის ნებაყოფლობით შეწირულება გაიღეს.

არა ნაკლებ ზეიმით და გრძნობიერათ ჩატარდა საერთო სუფრები დანარჩენ წარმოებებსა და ყაზარმებში.

უკანასკნელ სააგიტაციო კამპანიას, რომელიც გამართული იყო ტფილისის კონფერენციის მუშაობასთან გასაცნობათ, შინაპარტიული ხასიათი ჰქონდა.

საგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებამ დასტამბა და მთელს ორგანიზაციაში გაავრცელა მამია ორახელაშვილის მიერ ამ კონფერენციაზე გაკეთებული მოხსენება საქართველოს კომპარტიის ამოცანების შესახებ 3.600 ცალის რაოდენობით კამპანია ცოცხალთა ჩატარდა, განსაკუთრებით,—მიწის რეფორმისადმი მწვავე ინტერესის გამო.

თებერვლის განმავლობაში მუშაობდა 52 პოლიტიკური წრე, 6 მარქსისტული წრე და 4 სარაიონო პარტიული სკოლა.

საგრძნობია მომზადებულ ხელმძღვანელთა და სახელმძღვანელოების დანაკლისი, მაგრამ საგატ.-საპროპ. განყოფილება, თუ ცა დიდის შრომით, მაინც აკმაყოფილებს წრეების ამ საჭიროებას მოსკოვიდან მუდამ მოდის ლიტერატურა და თებერვლის განმავლობაში მიღებული და გავრცელებულია სხვა და სხვა წიგნები 340 ცალი. წიგნები, უმთავრესათ, წრეებში და სკოლებში სამეცადინო ძირითად სახელმძღვანელოებს წარმოადგენენ.

გავაშუქებთ მუშაობის დანარჩენ დარგებს.

ეროვნულ უმცირესობათა შორის მუშაობა თვალსაჩინოთ წაიწია წინ. ის მდგომარეობს სავსებით იმ ნაკლულოვანებათა შევსებაში, რომლებიც აღნიშნულ იყვნენ წინანდელ ანგარიშში.

პარტორგანიზაციის მუშაობა ახალგაზრდათა შორის ძველი წესით მიმდინარეობს.

პარტია დახმარებას უწევს ახალგაზრდათა კომკავშირს, მაგალითად: ტფილისის კომიტეტმა შუამდგომლობა აღძრა ც. კ-ს წინაშე ახალგაზრდათა კომკავშირისათვის ქამოევის ეკლესიის გადაცემის შესახებ მოსწავლე ახალგაზრდობის კლუბის მოსაწყობათ. დახმარება აღმოჩენილია აგრეთვე „სპარტაკიად-ს ორგანიზაციისათვის ბინის შოვნის საქმეში და სხვ.

ახალგაზრდობის კომკავშირის ტფ. ორგანიზაცია განაგრძობს ზრდას. მი-ი შემადგენლობა 1-ლ მარტისათვის შემდეგია: ორგანიზაციაში ირიცხება 1607 წევრი და კანდიდატი. წევრები შეადგენენ 83.97 პროც., კანდიდატები 16,03 პროც. ქალთა რიცხვი—16 პროც. ეროვნების მიხედვით მისი შემადგენლობა შემდეგია: უველაზე მეტია ქომხები (35,3 პრ.), შემდეგ რუსები (26,08 პროც.), ქართველები (25,71 პროც.), მაჰმადიანები (3,24 პროც.), და სხვა ეროვნების—(9,77 პროც.).

მუშობა პროფკავშირებში უცილოთ მიმდინარეობს. მას არ გემჩნევა გადაბრა არც გაუმჯობესების და არც გაუარესების მხრით. ქავშირი პროფკავშირებთან შეიძლება გამტკიცებულათ ჩაითვალოს:—საარაონო კომ ტეტები მუშაობენ პროფკავშირებთან შეთანხმებულათ, განსაკუთრებით, იმ დარგებში, სადაც პარტიული და პროფესიონალური მუშაობა ურთიერთ გადახლართულია.

ვთავებით რა თებერვლის ანგარიშს, საჭიროთ ვთვლით აღვნიშნოთ ერთი ფრიად მნიშვნელოვანი მოვლენა, რომელსაც უკანასკნელათ დიდი პოლიტიკური მნიშვნელობა აქვს მთელ საქართველოსათვის. ეს არის მენშევიკების გახარწყვა. ამ უკანასკნელის ანტისაბჭოთა პარტიის დაშლის ფაქტი ექვს გარეშეა, რადგან ყოველდღიურათ ისტამბიბა გაზეთებში მენშევიკურ პარტიის წევრთა წერილები, რომლებშიაც ისინი განაცხადებენ პარტიის რიგებიდან გამოსვლის შესახებ. გარცხადებები პარტიის გამოსვლის შესახებ მოდის როგორც პარტიის უბრალო წევრებისაგან, აგრეთვე მათი ხელმძღვანელებისაგან (მაგალითად: თევზაია—მენშევიკების ც. კ-ს წევრი). საკმარისია აღვნიშნოთ, რომ ორი უკანასკნელი განცხადება ხელმოწერილია 120 კაცის მიერ, რომელთა შორის ნახევარზე მეტი ირიცხებოდენ პარტიაში 1917 წლამდე. ზედმეტია ლაპარაკი იმაზე, რომ უპარტიო მუშათა მასებზე მენშევიზმის კრახი საუკეთესო გავლენას ახდენს, მათ თვალში კომპარტიის პრესტიჟი იზრდება და იზიდავს მუშებს ჩვენს პარტიაში, რასაც წინეთაც ჰქონდა ადგილი ტფილისის პროლეტარიატის წრეებში.

კომიტეტის კომიტეტის მდივანი რუბენი.

ჭროვინციაში

კოკორი

კოკორის დარაჯები.

დაახლოებით ამ ოცი წლის წინეთ კოკორი წარმოადგენდა ტყიან მიდამოს, სადაც თფილისელი მონადირეები ხშირად ნადირობდნენ. კოკორის მიდამოებში იმ დროს შეხვდებოდით თითო-ოროლა აგარაკს. დღეს კი კოკორი წარმოადგენს ერთ პატარა ქალაქს.

კოკორის დაარსებისა და გაფართოების შემდეგ დაბინავებული არიან აქ აგარაკების დარაჯებიც, დაახლოებით ოთხმოც კომლამდე თავიანთ ცოლ-შვილით. ამ ჟამად დარაჯები ითვლებიან აღგილობრივ მცხოვრებლებად, რადგანაც მათ დიდი ხანია, რაც მიატოვეს თავიანთი სოფლები და ჩამოსახლდნენ კოკორში. დარაჯების აქ გადმოსახლება, რა თქმა უნდა, არ მომხდარა ნებით, არამედ ძალაუნებურად. ესენი წარმოადგენენ ომისთანა პირთ, რომლებსაც არ მოეპოვებათ არც ერთი ტკაველი მიწა არსად და მასთან ძალიან გაღატაკებულ ოჯახებიდან იყვნენ და რომელნიც იძულებული ხდებოდნენ თავიანთი სოფლები დაეტოვებინათ და სსცხოვრებელი წყარო მოეძებნათ უცხო მხარეებში. ამ მიზეზით მოსული პირი კოკორში ვარდებოდა მემამულის ბოჭკალებში და ის იძულებული ხდებოდა, რომ სომხილით არ ამოხოცილიყო მისი ცოლ-შვილი, ნაკლებ ფასებში მიეყიდნა თავისი შრომა კოკორის მემამულესათვის, რომელიც ეწეოდა მისი უზომო ექსპლოატაციას, თვითმპყრობელობის ჩამოგდების შემდეგ და მენშევიკების დროს კოკორი გამოცხადდა ქალაქად. ქალაქს სათავეში ჩაუდგა მოქალაქე ალექ მეძმარიაშვილი, რომელმაც ისარგებლა ამ „პოსტი“-თ და კოკორის მცხოვრებლების სახელზე გამოტანილ სურსათს ახმარებდა თავის თავს.

მენშევიკების დროს კოკორი გადაიქცა საწველ ფურად და ყველა მას ყლეფდა. მაგრამ 1921 წელმა შესცვალა პირობები: კოკორის აგარაკები გადავიდა მშრომელ ხალხის ხელში. და კოკორი უკვე გამოცხადებულია მშრომელ ხალხის ბავშვთა ქალაქ დ, სადაც სწარმოებს გაორკეცებული მუშაობა სიხლების შესაკეთებლად და ბავშვებმაც საკმარისად მოიყარეს აქ თავი. ამასთანავე ერთად არ შეიძლება არ აღინიშნოს დარაჯების უკანასკნელი მდგომარეობაც, საქართველოს გასაბჭოების დროს, როდესაც მენშევიკების ბანდები ებრძოდნენ მუშების ხელისუფლებას, უმთავრესი ბრძოლის ასპარეზად გა-

ეწუხვარ, რომ პროლეტარიატის მტერებს, კიდევ აღაგი აქვთ მის სამფლობელოში. რაც შეეხება თქვენ მუქარას, ბატონო პაოლო: „კომუნისტების აწოფორება ვერ გიშველის, ჩვენ უფრო ძლევამრენი ვართ და მალე დაგანახვებთ ამასო“—კეთილ ინებეთ და აგვიხსენით რაშია საქმე?

ბ. აუშტროვი.

ჭერილი რედაქციის მიმართ

ამხ. რედაქტორო! გთხოვთ გამოაცხადოთ თქვენს გაზეთ „კომუნისტში“ შემდეგი:

ჩვენ ქვემორე ამისა ხელის მოწერნი გულწრფელათ ვაცხადებთ, რომ დღეიდან თავს ვანებებთ უველგვარ პოლიტიკურ და მასთან არა ლეგალურ მუშაობასაც.

გარდა ამისა, ჩვენამდე ხმა მოვიდა, რომ თითქო ჩვენ ჩეკაში ვეწამებინოთ. ამიტომ ჩვენ ვალად ვრაცხთ ჩვენს თავს განვაცხადოთ, რომ ჩვენს წინააღმდეგ, მაუხედავად ჩვენი აწყრა დანაშაულობისა და ამ დანაშაულობაში არ გამოტეხისა, არავითარ ძალდატანებას და ფიზიკურ წამებას, როგორც ამაზე ლაპობენ, ადგილი არ ჰქონია ჩვენს წინააღმდეგ.

ზ. გოგუაძე.

ი. ხუხიაშვილი.

4 აპრილი 1923 წ.

ძუძის მუქარისტვეს

(ჭერილი რედაქციის მიმართ)

თქვენ ღირსეულნო მამულიშვილნო და უდიდესნო მგოსნებო, ბ. პაოლო იაშვილო და ლეონიძე! თქვენი მუქარა, რომლ თაც მე მომმართეთ ნ აპრილის ქუჩაში, აიხსნება მხოლოთ თქვენი ავლა დიდებით.

ჩემი მოხსენების მოკლე ანგარიში „პაიარტნში“ „ქართულ პოეზიის“ შესახებ, მოთავსებული „კომუნისტ“-ის № 76-ში. თუ შეგიძლიათ რამე ითქვით.

მთავრობის მოქმედებანი და განკარგულებანი

დეკრეტი

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭოსი

საქართველოს საადგილმამ ლო ბანკში და ტფილისის საქალაქო საკრედიტო საზოგად ებაში დაგირავებული—საქარ ველო სოც საბჭოთა რესპუბლ კის ქალაქებში მდებარე—სახლების გამო საქართველოს სოც საბჭ. რეს უბლიკის სახალხო კომისარ ა საბჭოს მიერ 1922 წ. დეკემბრის 28 ს თარიღითა და 16 №-ით გამოცემული დეკრეტის შეცვლისა და დამატების შესახებ.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ. სახალხო კომისართა საბჭო ადგენს:

1. მე-16 №-ით გამოცემული დეკრეტის 1. 2. 4. 5 და 6 მუხლები მიღებულ იქნეს შემდეგის რედაქ ციით:

მუხლი 1.—დაგირავებულ სახლზე არსებული ვალი—გამოსაგარიშებული ოქროს კურსის მიხედვით,—გადახდილ უნდა იქნეს მსესხებლის მიერ ხუთის წლის განმავლობაში, დაწყებული 192 წ. იანვრის 1-დან.

მუხ. 2.—ვალის რაოდენობა განისაზღვროს თ ვნი ვალის იმ ნაწილით, რაც ი ირიცხებოდა მსესხებელზე 1921 წ. ივნისის 30-ს, ამასთანავე:

ა. მე-3 მუხ. თანახმად გადასახდელი ვალი ეწუხვარ, რომ პროლეტარიატის მტერებს, კიდევ აღაგი აქვთ მის სამფლობელოში. რაც შეეხება თქვენ მუქარას, ბატონო პაოლო: „კომუნისტების აწოფორება ვერ გიშველის, ჩვენ უფრო ძლევამრენი ვართ და მალე დაგანახვებთ ამასო“—კეთილ ინებეთ და აგვიხსენით რაშია საქმე?

ბ. აუშტროვი.

ჭერილი რედაქციის მიმართ

ამხ. რედაქტორო! გთხოვთ გამოაცხადოთ თქვენს გაზეთ „კომუნისტში“ შემდეგი:

ჩვენ ქვემორე ამისა ხელის მოწერნი გულწრფელათ ვაცხადებთ, რომ დღეიდან თავს ვანებებთ უველგვარ პოლიტიკურ და მასთან არა ლეგალურ მუშაობასაც.

გარდა ამისა, ჩვენამდე ხმა მოვიდა, რომ თითქო ჩვენ ჩეკაში ვეწამებინოთ. ამიტომ ჩვენ ვალად ვრაცხთ ჩვენს თავს განვაცხადოთ, რომ ჩვენს წინააღმდეგ, მაუხედავად ჩვენი აწყრა დანაშაულობისა და ამ დანაშაულობაში არ გამოტეხისა, არავითარ ძალდატანებას და ფიზიკურ წამებას, როგორც ამაზე ლაპობენ, ადგილი არ ჰქონია ჩვენს წინააღმდეგ.

ზ. გოგუაძე.

ი. ხუხიაშვილი.

4 აპრილი 1923 წ.

პატარა ფელეტონი

მეორე ნაპირისკენ!..

(მეგობრული შარჟი).

ანგელოზივით ძირს დაიხარა
ოცნება, სულის ნაზი მხლებელი,
და დამშვიდებულ გულში იღერება
მოგონებათა ნელსაცხებელი.

გახსნის ნაპირებს ნაკადი ტკბილი,
მოდის სიზმარი განაცდ დები:
დიდის ოთახი ყოველთვის თბილი
დაბალ კედელზე ძველი ხატები.

ხატს წინ სამი თაფლის სანთელი
და ვერცხლით სავსე პატარა ჭიქა
ხატზე დოლბანდი და შარშანდელი
ფოთოლ გამხმარი წმინდა შტო ბზისა...

(პოემიდან: „შორეული ნაპირი“, ხ. აბაშელისა).

ბაბუა ჩემი იყო გიორგი
და ბებია ჩემს ერქვა სოფიო...
ზაფხულში მჭონდა ტყემალზე მდოგვი,
შობის მარხვაში მკლავდა ლობიო...

მაგრამ ოცნებას „შობის ღვეძელი“
და საკალენდო ხიბლავდა ბ ტი,
მეც შობის მარხვებს მით გავუძელი,
რომ სულ წინ იყო ეს ანდამატი!..

კორკოტობას, რომ გადავსცდებოდი,
ლოგინში მეწვა ჩემი ღვიძელი:
ბებიასავით მისგან ვსთბებოდი,
ბაბუას წვერებრ ის იყო გრძელი.

„მოცლის საღოცავს“ რომ ამიხსნიდენ,
შემდეგ მიყვარდა ღვეძლის დათრევა:
კრიუნები ჩემი ყვილს და ჰურს ბდღვნიდენ,
სიკვდილად მიჩნდა სხკებისთვის ქმ ვა...

უსაზღვრო ქეიფად არაფერია
და ვიწყებიდოდი მეც ღვეძლის კიდეს,
მაგრამ რაც მჭირდა, თქვენი მტერია,
მწუხარე და-ძმის მე გადამკიდეს:

„შიშის მივლიდა სულ ერუანტელი
და შვებით მხოლოდ შვისუნთქავდი,
როს იღეოდა ჩემი ღვეძელი